

autoritatile publice si de organismele private autorizate, precum si in cauzele solutionate de instantele judecatoresti”.

Respectarea si garantarea drepturilor copilului se realizeaza prin acordarea unei ingrijiri individuale si personalizate. Aplicarea acestui principiu cuprins in art. 6 lit. f din Legea 272/2004 presupune o analiza concreta de la caz la caz si gasirea unei solutii care sa asigure o rezolvare reala a nevoilor copilului.

Apreciem ca fiii nostrii au dreptul de a beneficia de un nivel de trai care sa le permita o dezvoltare fizica, mentala, spirituala, morala si social normala. Din pacate pentru a putea realiza acest lucru sunt necesare cheltuieli suplimentare, pentru ca situatia fiilor nostrii este din pacate una speciala.

In spiritul celor mai sus anuntate s-a aratat a fi si legiuitorul care in cuprinsul art. 46 din Legea 272/2004 a enumerat drepturile de care trebuie sa beneficieze un copil cu dezabilitati.

Incadrarea lor in grad de handicap grav, ne-ar ajuta sa le oferim conditii mai bune.

Dealtfel, in tara, institutiile care manageriaza aceste cazuri fie din proprie initiativa ori prin deciziile unor instante judecatoresti au inteles deja acest lucru si pentru acelasi diagnostic ca cel al fiilor nostrii, au acordat copiilor grad de handicap grav pe considerentul ca acestia necesita ingrijiri speciale , supraveghere permanenta din partea unei alte persoane pentru a putea sa se deplaseze la terapiile si tratamentele de specialitate prevazute in planurile de recuperare.

Ordinul Ministrului Sanatatii nr. 725/2002 privind criteriile pe baza carora se stabileste gradul de handicap pentru copii si se aplica masurile de protectie speciala a acestora prevede de altfel, ca pentru a se realiza asimilarea pe grade de handicap se va tine seama ca nu boala in sine determina severitatea handicapului, ci gradul tulburarilor functionale determinate de acestea, in raport cu stadiul de evolutie , de complicatii in activitatea si participarea sociala, de factori personali, etc. Deci, pentru aceeasi boala – ca premisa a identificarii si incadrarii – incadrarea in grade de handicap poate merge de la gradul mediu, la gradul grav.

Acelasi act normativ prevede ca gradul grav de handicap, se poate acorda copiilor care au, in raport cu varsta, capacitatea de autoservire inca neformata sau pierduta, respectiv au un grad de dependenta ridicat fizic si psihic. In aceasta situatie autonomia persoanei este foarte scazuta din cauza limitarii severe in activitate, ceea ce conduce la restrictii multiple, in participarea sociala a copilului. Drept urmare, copiii necesita ingrijire speciala si supraveghere permanenta din partea altei persoane.

In Anexa 2 a Ordinului citat la pct. C „Deficiente functionale grave” sunt mentionate deficiente de limbaj cu/fara tulburari expresive, care fac imposibila stabilirea relatiilor cu mediul inconjurator, si ca minorii care prezinta asemenea deficiente au nevoie, de regula, de ingrijire si/sau supraveghere permanenta din partea altei persoane, ca atare se recomanda incadrarea in gradul grav de handicap.

Iata, deci, ca insasi legislatia aplicabila in cazul de fata reglementeaza ca si criteriu determinant al stabilirii gradului de handicap nu boala in sine, ci consecintele acesteia si nevoile reale impuse de procesul de vindecare/recuperare ale copilului.

Planul de recuperare eliberat de catre Directia Generala Pentru Protectia Copilului recunoaste si scoate in evidenta nevoia de deplasare la diferite instituti din tara pentru ca cei doi fii ai nostri sa poata beneficia de tratamente si consultatii de specialitate pentru ca recuperarea lor sa decurga normal,insa acest plan de recuperare nu poate fi atins deoarece actuala decizie de incadrare nu doreste sa duca la cresterea calitatii vietii copilului, prin imbunatatirea ingrijirii si interventii personalizate cu scop recuperator si de facilitare a integrarii sociale,nu le ofera sansa copiilor nostri sa beneficieze de un insotitor care sa-i poata insoti